Ο Ταξιάρχης ήταν ο Άνθρωπος Πατριώτης –όπως αναφέρει σε πρόσφατο κείμενό του ο Θεόφιλος - όπου μαζί με τη θυσία της ζωής του θυσίασε και την ευτυχία, την ασφάλεια και τη σιγουριά της οικογένειας του αφήνοντας τη νέα γυναίκα του χήρα και τα δυο κοριτσάκια του ορφανά.

Εγώ θέλω να πω δυο λόγια για τη γιαγιά Ταξάρινα, τη γυναίκα του Ταξιάρχη, θα τη χαρακτηρίσω μάλιστα ‘τελευταία Γαλαζοβράκισσα’.

Στα εικοσιπέντε της χρόνια λοιπόν, χήρα με ένα παιδί στην αγκαλιά και ένα στην κοιλιά της τότε κατάφερε να επιβιώσει από τον Γερμανικό και τον ακόμα πιο δύσκολο εμφύλιο πόλεμο αργότερα. Αντιμετώπισε με δύναμη και θάρρος όλες τις δυσκολίες που τις επιφύλασσε η μοίρα, υποκαθιστώντας τις περισσότερες φορές το ρόλο του εκλιπόντα συζύγου της.

Μια μέρα, λέει, εκεί που όργωνε ξεσήκωσε η παπάρα ένα σφικάρι, πρόνγκσαν το βόδια και γύρισαν κουσεύουντας στο χωριό ζιμένα με την παπάρα!

Όταν πια κατάλαβε ότι ο κύκλος της ζωής της κοντεύει να κλείσει ζήτησε από την κόρη της τα κειμήλια του γάμου της (το γαμπριάτικο κοστούμι του Ταξάρη και την όμορφη τσούκνα της) να τα πάρει μαζί της στο αιώνιο ταξίδι εκεί που θα έσμιγε για πάντα με τον Ταξιάρχη!

Η γιαγιά Βασιλκή ήταν αδερφή του πάππου Χρήστου Τζάρνα

Πέθανε τον Απρίλιο του 2011 σε ηλικία 92 χρονών

Καλό Παράδεισο!!! Γιαγιά Βασιλκή

[illegible] 'λέει' ήταν πάππου

η γιαγιά Βασιλκή δεξιά σε μια πιο πρόσφατη φωτογραφία περνάνε τα 'μτάρια'